

Enhedslistens grønne program

Indhold:

1. Et økologisk bæredygtigt samfund	2
2. Den økologiske krise	3
2.1. Jordens økologiske grænser overskrides	3
2.2. Kapitalismen sætter profitten over miljøet.....	3
2.3. Grøn vækst er en myte.....	4
2.4. Krisen skærper ulighederne.....	4
3. Rød og grøn omstilling	5
3.1. Miljøretfærdighed.....	5
3.2. Kollektive rammer for at leve bæredygtigt	6
3.3. Grønne job i stedet for miljøødelæggende job	6
3.4. Demokratisering og socialisering af økonomien.....	7
3.5. Internationalt samarbejde	7
4. Klima og energi	8
4.1. Sæt klimaredning før kapitalinteresser	8
4.2. 100 % vedvarende energi med langt mindre forbrug	9
4.3. Sammenhængende og demokratisk energiplanlægning	9
4.4. Klimatilpasning	10
5. Natur, landbrug og fiskeri.....	10
5.1. Landbruget skal respektere naturens grænser	10
5.2. Fælles ejerskab og lokal forankring	11
5.3. Vildere og mere sammenhængende natur	12
5.4. Landmanden som naturforvalter	12
5.5. Skånsomt fiskeri	12
6. Transport og byudvikling	13
6.1. Grøn omstilling af transporten	13
6.2. Mindre transportbehov gennem bæredygtig byudvikling	14
6.3. Begrænsning af unødvendig varetransport.....	14
7. Råstoffer, produktion og forbrug	15
7.1. Mindre råstofforbrug og -udvinding.....	15

7.2. Cirkulær økonomi.....	15
7.3. Holdbarhed, reparation og genbrug.....	16
7.4. Deleøkonomi	16
7.5. Produkter, vi kan undvære.....	16
8. Fra program til handling	17

1. Et økologisk bæredygtigt samfund

Enhedslisten har en vision om et samfund, hvor alle har lige muligheder for at leve det liv, de ønsker, i respekt for andre mennesker og for naturen. Et økologisk bæredygtigt socialistisk samfund, hvor mennesker samarbejder om at få opfyldt deres behov uden at forringe resten af verdens eller fremtidige generationers muligheder for at opfylde deres behov.

Vi ønsker et samfund, hvis forbrug af Jordens ressourcer er i balance med Jordens økologiske bæreevne.

Vi ønsker et samfund, der tager ansvar for naturen, så den får plads til at være mangfoldig og trives, både af hensyn til menneskeheden og af hensyn til naturen selv. Et samfund, hvor der hverken drives rovdrift på naturen eller på menneskers arbejdskraft.

Vi ønsker et samfund uden sociale klasser og med en høj grad af lighed. Et samfund, der giver alle mennesker mulighed for et rimeligt materielt forbrug, og som fremmer solidaritet og samarbejde om fælles, bæredygtige løsninger.

Vi ønsker et samfund, hvor der produceres med udgangspunkt i menneskers behov og inden for rammerne af naturen og miljøets bæreevne – ikke med det formål at skabe profit.

Vi ønsker et samfund, hvor beskæftigelse og social tryghed kan sikres, uden at økonomien hele tiden skal vokse.

Vi ønsker et samfund, hvor økonomien sætter kvalitet, reparation og genbrug i højsædet og holder råstofferne i stadig cirkulation, så de ikke ender som affald.

I sådan et samfund vil mennesker kunne leve bedre, samtidig med at de skåner miljøet ved at begrænse produktion og transport. Det vil give mere fritid, mindre stress og et rigere liv for den enkelte og for lokalsamfundene.

Som en forudsætning for alt dette arbejder vi for et socialistisk demokrati, hvor befolkningen ejer ressourcer og virksomheder i fællesskab og træffer beslutningerne om de økonomiske mål og prioriteringer, så lokalt som muligt og så nationalt og internationalt som nødvendigt.

Vores vision er i samklang med en bevægelse i befolkningen, hvor stadig flere mennesker indser, at der er brug for et grundlæggende skifte i systemer og værdier, hvis der skal være en fremtid, vi kan byde vores efterkommere.

2. Den økologiske krise

I dag befinder vi os i en situation, hvor der med sikkerhed kommer store forandringer i de kommende år. Enten gennemfører vi en gennemgribende grøn omstilling af vores måde at producere og forbruge på, eller også vil fremtiden blive præget af klima- og miljøkatastrofer af hidtil uset omfang.

2.1. Jordens økologiske grænser overskrides

Jordens økosystemer er truet af en global økologisk krise, hvor afgørende planetariske grænser er blevet overskredet eller er på vej til at blive det: klimaforandringer, tab af biologisk mangfoldighed, fortrængning af natur og ødelæggelse af de tropiske skove, forurening med kvælstof og fosfor, forsurening af havene, pres på ferskvandsressourcerne og forurening med kemiske stoffer, gmo'er, nanomaterialer m.m.

Den massive udledning af drivhusgasser har igangsat klimaforandringer, som er på vej til at blive katastrofale og uigenkaldelige. Allerede nu er folk mange steder i verden ramt af tiltagende tørke, ørkenspredning, oversvømmelser og orkaner. Klimaforandringerne truer fødevarer- og ferskvandsforsyningen, fører til krige og skaber flygtningestrømme.

Klimaforandringerne forstærker den øvrige økologiske krise, ikke mindst den igangværende masseuddøen af arter, fordi mange levesteder forsvinder eller ødelægges.

Også i Danmark er naturen og miljøet allerede under kraftigt pres: Vandløb, kyst- og havområder forurenes, grundvandet trues, og arter forsvinder.

Følgerne af den globale opvarmning rammer i første række de fattigste dele af verden, men ingen lande vil gå ram forbi, hvis den globale opvarmning ikke standses i tide. Også her i landet forventes havvandsstigning, ekstremt vejr, invasive arter og tropesygdomme at accelerere, jo længere klimakrisen får lov til at udvikle sig. Og i kølvandet på klimaforandringerne følger øget usikkerhed og uro, som også vil påvirke livet i vores del af verden i negativ retning.

For hver dag, der går, bliver problemerne vanskeligere at løse.

2.2. Kapitalismen sætter profitten over miljøet

Den økologiske krise skyldes grundlæggende, at den kapitalistiske økonomi er ved at vokse ud over klodens bæreevne. Den udbreder en uholdbar produktions- og forbrugsmodel til en hastigt voksende verdensbefolkning.

I denne økonomi udnyttes klodens ressourcer hovedsagelig ud fra private ejeres interesser i at optimere deres profitter, ofte uden hensyn til miljøet og fremtidige generationer. Priserne fastsættes alene ud fra de omkostninger, som indgår som en direkte omkostning i produktionen.

Samtidig er det kapitalistiske system orienteret mod uendelig økonomisk vækst, navnlig fordi hver virksomhed må øge sin produktivitet og afsætning for ikke at blive slået ud af konkurrenterne. Den

voksende produktion søges afsat ved at stimulere forbruget og fremskynde udskiftningen af varer gennem reklame og forskellige former for planlagt forældelse.

Væksten i produktion og forbrug medfører et kolossalt ressourcespild, og væksten har i vores del af verden for længst overskredet et punkt, hvor den ikke længere gør folk mere tilfredse. Desuden medfører kapitalismen tilbagevendende kriser, hvor væksten svigter med massearbejdsløshed til følge.

2.3. Grøn vækst er en myte

I Danmark og internationalt ser vi, hvordan borgerlig klima- og miljøpolitik satser på teknologiske og markedsbaserede løsninger, der skal give fortsat økonomisk vækst, nu under overskriften "grøn vækst". Det er et udtryk for, at man overlader styringen til markedskræfterne og sætter hensynet til kapitalinteresser først.

Udvikling af grøn teknologi er vigtig, men hvis mængden af industriprodukter, biler, flyrejser osv. fortsætter med at vokse, kan vi ikke afværge klimakatastrofen og løse den økologiske krise.

Det er ikke muligt helt at afkoble den økonomiske vækst fra vækst i ressourceforbrug og miljøbelastning. Det er f.eks. en myte, at Danmark har været i stand til at fastholde en økonomisk vækst, mens CO₂-udslippet er reduceret. I dag produceres en stor del af de varer, der forbruges her i landet, med drivhusgasudledninger og miljøomkostninger til følge i andre dele af verden. Derfor har Danmark et af verdens største økologiske fodaftryk set i forhold til indbyggertallet.

Samtidig medfører dele af den "grønne vækst" i sig selv nye former for miljøødelæggelse, f.eks. som følge af dyrkningen af biobrændstoffer.

Det er væsentligt at påvirke virksomhedernes og forbrugernes adfærd på kort sigt ved at regulere priserne gennem grønne afgifter og lignende. Men grundlæggende kan man ikke prissætte naturrigdommene eller menneskers liv og sundhed. Desuden er en gennemgribende og socialt afbalanceret grøn omstilling ikke mulig, hvis man lader investeringerne ske ud fra hensyn til virksomheders overskud – det er nødvendigt med en sammenhængende og langsigtet planlægning.

Klima- og miljøpolitik inden for kapitalismens rammer bliver med andre ord for lidt, for sent og for skævt.

2.4. Krisen skærper ulighederne

Den økologiske krise spiller sammen med kapitalismens uligheder og klasse modsætninger.

Både globalt og i de enkelte lande er det de rige, der belaster klimaet og miljøet mest med deres forbrug. De riges forbrug danner samtidig en model, som de mindre velhavende stræber efter at få del i.

Klimaforandringerne går hårdest ud over det globale syds fattige, hvoraf et flertal er kvinder. Kvinderne kommer under særligt hårdt pres, når der opstår tørke eller oversvømmelser, fordi de ofte står for dyrkning, vand og brænde.

Også i Danmark vil klimakrisen især ramme de grupper, der har dårligst råd til stigende forsikringspræmier og til at beskytte sig mod skybrud og hedeølger. De rige kan derimod langt hen ad vejen købe sig fri af konsekvenserne.

Samtidig skaber samfundets store uligheder i magt og indflydelse forhindringer for at løse den økologiske krise. Private selskaber træffer beslutninger med store følger for miljøet hen over hovedet på befolkningen, og hensynet til selskabernes fortjenester og vækst vejer tungt for de politiske beslutningstagere.

Langt de fleste mennesker har en interesse i at gøre op med de strukturer, der sætter profitinteresser over miljøet, klimaet og klodens fremtid, og med en samfundselite, der vælter omkostningerne over på de dårligst stillede. Derfor opstår der muligheder for brede alliancer i kampen for klimaretfærdighed og grøn omstilling.

Kampen for at sikre balance mellem mennesket og naturen og kampen for lighed og velfærd er for os én og samme kamp. Det drejer sig om, at almindelige mennesker vinder kontrol over økonomien og naturressourcerne for i fællesskab at styre udviklingen, lokalt, nationalt og internationalt. Kun ved at tage fat på overgangen til et socialistisk demokrati kan vi for alvor sætte ind mod klima- og miljøkrisen, ressource-, fattigdoms- og fødevarerkrise.

3. Rød og grøn omstilling

Danmark skal i løbet af få årtier omstilles til et klima- og miljøvenligt samfund med høj velfærd, lighed og livskvalitet. Omstillingen er afgørende for mennesker og natur herhjemme, men også for at vise verden, at et bæredygtigt samfund er muligt at realisere.

Helt overordnet handler det om at gøre op med brugen af fossile brændsler og sænke den danske økonomis samlede forbrug af energi, materialer og arealer, så det svarer til vores retfærdige andel af det globale miljømæssige råderum.

Det drejer sig ikke alene om en udskiftning af teknologier, men også om øget demokratisk kontrol over økonomien og naturressourcerne og om en social omfordeling i de enkelte lande såvel som mellem nord og syd. Det bliver afgørende for, at det lykkes at afværge økologiske sammenbrud.

3.1. Miljøretfærdighed

Den nødvendige grønne omstilling er oppe imod stærke økonomiske og politiske interesser. Derfor kan omstillingspolitikken kun komme igennem, hvis der er et pres fra mobiliseringer og bevægelser med opbakning fra den brede befolkning. Samtidig kræver den grønne omstilling også en indsats fra borgerne selv, på arbejdspladser og uddannelsessteder, i lokalsamfund og boligkvarterer, i hjemmet og fritiden.

Denne folkelige opbakning og deltagelse kommer kun, hvis omstillingen sker med en retfærdig fordeling af byrderne og med sikring af beskæftigelse og social tryghed.

Tilsvarende kan verdens lande kun samles om de nødvendige indsatser, hvis de rigeste og historisk mest klima- og miljøbelastende lande som Danmark går forrest med reduktioner.

Forholdene for fattige og lavtlønnede kan ikke længere forbedres ved at satse på økonomisk vækst og håbe på, at noget af den siver ned. Det kan klimaet og miljøet ikke bære. I stedet er der brug for en radikal omfordeling af velstand og forbrug, både herhjemme og globalt.

Vi må give plads til, at fattige lande i det globale syd kan have en økonomisk vækst, men også yde økonomisk og teknologisk støtte til, at deres udvikling bliver bæredygtig. Samtidig er det vigtigt at støtte kampe for omfordeling af magt og rigdom i det globale syd, ikke mindst til fordel for kvinders ligestilling. For på længere sigt at stabilisere verdensbefolkningen er det afgørende, at kvinder opnår friheden til at bestemme, hvor mange børn de vil have og hvornår, og at den sociale trykthed øges.

3.2. Kollektive rammer for at leve bæredygtigt

Det er afgørende at opbygge strukturer, som tilskynder til og gør det nemt at forbruge, bo og transportere sig på en klima- og miljøskånsom måde. Alle skal have reel mulighed for at være med i den grønne omstilling.

Derfor skal der indføres høje grønne afgifter, men sådan at et rimeligt basisforbrug er billigt. Samtidig skal de laveste lønninger og overførselsindkomster hæves, økologiske varer fritages for moms, og priser og avancer kontrolleres.

Reklame og anden markedsføring skal minimeres og erstattes af saglig oplysning om varerne. Der skal være mærkningsordninger og tydelige varedeklarerationer. Men for at folk reelt kan vælge miljøvenlige forbrugsmønstre, er det afgørende, at der faktisk udbydes miljøvenlige produkter, og ubæredygtige produkter må udfases gennem stadig højere kvalitets- og miljøstandarder.

Velfærd og grøn omstilling hænger sammen. Velfærden skal udbygges inden for offentlig sundhed, uddannelse og omsorg m.v. Samtidig skal det gøres fordelagtigt at deles om ting, så forbrugerne kan opnå den samme nytte med mindre produktion.

Øget produktivitet bør realiseres som øget fritid snarere end som øget produktion og forbrug af materielle varer. Vi arbejder for en fortløbende, generel arbejdstidsforkortelse med lønkompensation. Kortere arbejdstid er ikke mindst vigtig, for at alle kan få tid til at deltage i demokratiske processer og grønne fællesskaber og til at leve sundt og bæredygtigt.

3.3. Grønne job i stedet for miljøødelæggende job

Enhedslisten arbejder for et opgør med den ukritiske vækstpolitik og for en satsning på bæredygtige job. Det gælder om at gennemføre en velordnet, retfærdig og rettidig omstilling til job, som bygger på beskyttelse i stedet for nedbrydning af klimaet og Jordens ressourcer.

Der er brug for at få oprettet et stort antal nye, bæredygtige job inden for bl.a. trafik, energi, byggeri, landbrug, industri, reparation og genbrug. Samtidig er det nødvendigt at indskrænke ressourceslugende, miljø- og klimaskadelige aktiviteter – f.eks. lastbiltransport, luftfart, kødproduktion, reklamebranchen, finanssektoren og våbenindustrien.

Der må gennemføres omfattende grønne jobplaner og garanteres ligeværdig beskæftigelse, efteruddannelse og omskoling til dem, hvis arbejdspladser forsvinder som følge af den grønne

omstilling. Både privat og offentligt ansatte må sikres miljørettigheder på arbejdspladsen, herunder indsigt i virksomhedens klima- og miljøpåvirkning og inddragelse i dens teknologivalg og energiplaner.

3.4. Demokratisering og socialisering af økonomien

Den grønne omstilling nødvendiggør en demokratisk planlægning, hvor langsigtede miljømæssige og sociale hensyn træder i stedet for kortsigtede profithensyn og krav om vækst. Der skal udvikles planer for, hvordan alle sektorer omstilles til økologisk, ressource- og klimaskånsom drift, og økonomiske tiltag skal vurderes i forhold til deres virkninger for klimaet og miljøet.

Samfundet må begynde at vinde demokratisk ejerskab over nøglesektorer og styre prioriteringen af ressourcerne inden for det økologiske råderum.

Derfor skal det offentlige:

- etablere en spekulationsfri finanssektor, der sikrer kreditter til klimatiltag, grøn teknologi og skabelse af bæredygtige job
- stille krav til leverandørerne om økologisk bæredygtige varer og ydelser og fastsætte både de aktuelle og kommende miljønormer
- bringe bæredygtighed i fokus for forskning, teknologiudvikling og uddannelse, bl.a. gennem offentlige innovationscentre
- foretage de nødvendige langsigtede investeringer og igangsætte økologiske produktioner, bl.a. ved at kommunerne får ret til at oprette produktionsselskaber, som drives åbent og demokratisk og med et bæredygtigt og klimavenligt formål.

Samtidig skal der gives støtte til åbne og demokratisk organiserede ejerformer, som udvikles nedefra: kooperativer og andre fællesejede virksomheder, hvor der investeres ud fra samfunds- og miljøhensyn i stedet for profithensyn, og hvor ansatte og brugere deltager i styringen.

Erhvervslivets investeringsbeslutninger skal underlægges krav om økologisk bæredygtighed, og medarbejderne og forbrugerne skal sikres indflydelse på produktion og vareudbud.

Desuden arbejder vi for, at lønmodtagernes pensionsfonde bliver reelt demokratiske og investerer socialt og bæredygtigt.

3.5. Internationalt samarbejde

Den omstilling, som Enhedslisten vil gøre Danmark til eksempel på, søger vi også at udbrede i Norden, i Europa og globalt sammen med venstrefløjskræfter og græsrodsbevægelser. Omstillingen kan ikke fuldføres uden et stærkt internationalt samarbejde på et demokratisk grundlag.

Vi går imod handels- og investeringsaftaler, der øger de multinationale selskabers magt. I stedet arbejder vi for internationale aftaler med miljømæssige og sociale minimumsstandarder, hvor lande og regioner har ret til at gå foran.

I EU arbejder vi for minimumsstandarder for klima- og miljøpolitik, som giver de enkelte lande mulighed for at gå videre, i stedet for de totalharmoniseringer, som er en konsekvens af, at EU

sætter hensynet til handel og profit over hensynet til miljø og natur. Danmark skal ikke bare overholde EU's minimumsregler, men også arbejde for højere standarder og udnytte alle muligheder for at gå videre end EU's regler – også når det strider mod EU's krav om fri bevægelighed for varer og kapital.

Et folketingsflertal, der vil gennemføre en socialt retfærdig og solidarisk grøn omstilling, vil være nødt til at bryde med EU's liberalistiske traktater og regler. Derfor vil vi udfordre snærende EU-regler så langt som muligt og arbejde for, at der oprettes et socialt og grønt demokratisk samarbejde i stedet for EU.

4. Klima og energi

Enhedslisten arbejder for et lavenergisamfund, udelukkende forsynet af vedvarende energikilder og med minimal klimabelastning, både nationalt og globalt.

Selvom Danmark kun udgør en lille del af verdenssamfundet, kan den nationale indsats have en effekt, som rækker langt videre end den udledning, vi formindsker. Med vores teknologiske og økonomiske ressourcer har vi ikke blot muligheden for at gennemføre en hurtig og fuldstændig omstilling til vedvarende energi. Vi er også forpligtede til at vise, at det kan lade sig gøre, for at give håb til det globale fællesskab og for at lægge pres på den øvrige verden, så temperaturstigningen holdes under 1,5 grader.

Danmark skal gå forrest sammen med andre lande i Norden og Europa, og arbejde for retfærdige og forpligtende internationale aftaler, der sætter grænser for udledningerne og udfaser brugen af fossile brændsler.

4.1. Sæt klimaredning før kapitalinteresser

Når markedskræfterne styrer omstillingen til vedvarende energi, er det kortsigtede profithensyn, som bestemmer løsningerne. Det indebærer beskidte vildveje som afbrænding af biomasse, lagring af CO₂ i undergrunden og atomkraft. Det gælder for dem alle, at de blot udskyder problemerne eller forårsager nye affaldsproblemer, som vil blive helt uoverskuelige med den forventede vækst i det globale energiforbrug. Handlen med CO₂-kvoter forskyder blot udledningerne geografisk, udskyder faldet i den globale udledning og belønner spekulation i forurening.

I stedet må vi respektere det globale budget for udledning af drivhusgasser, som kan tillades, hvis klimaforandringerne skal holdes i ave. Gennem en stærk klimalov skal det sikres, at der tages udgangspunkt i videnskabens anbefalinger og en retfærdig global byrdefordeling, således at lovgivere og myndigheder forpligtes til at reducere udledningerne af drivhusgasser tilstrækkeligt, år for år. Den tilladelige udledning skal opdeles i kortvarige budgetter med årlig opfølgning og udmøntes i handlingsplaner for de enkelte områder.

Klimaregnskabet og -indsatsen skal også omfatte de drivhusgasudledninger, som den danske økonomi forårsager uden for landets grænser gennem international transport, industriproduktion, der er forlagt til andre lande, og dyrkning af dyrefoder og andre landbrugsprodukter.

Langt størstedelen af de tilgængelige fossile energireserver skal forblive i undergrunden for at undgå katastrofale klimaforandringer. Derfor må olie- og naturgasproduktionen i Danmark ikke intensiveres, men afvikles, søgning efter nye reserver skal standses, og udvinding af skifergas forbydes.

Den nødvendige omlægning og udvikling af energiforsyning, landbrug, transport, byer og boliger, produktions- og forbrugsmønstre er kort beskrevet i dette og de følgende kapitler.

4.2. 100 % vedvarende energi med langt mindre forbrug

Overgangen til vedvarende energi skal være gennemført inden 2040. Det betyder, at der hvert år skal ske en omfattende udbygning med især vind- og solenergi.

Alle former for vedvarende energi indebærer et ressourceforbrug, både i form af materialer, energi til fremstilling og areal. Derfor må omlægningen til vedvarende energi gå hånd i hånd med omfattende energibesparelser.

Danmark er nået langt med omstillingen af elproduktion, men størstedelen af landets energiforbrug forsynes stadig ved afbrænding af biomasse, affald og gas til opvarmning, og transportarbejdet drives næsten udelukkende af fossile brændsler. Her er det nødvendigt med omfattende energieffektivisering, f.eks. ved energirenovering af bygninger og skift til eldreven transport. Men det er også nødvendigt at reducere de aktiviteter, der forårsager energiforbruget, f.eks. ved at begrænse bygningsarealet, bilkørslen og antallet af elapparater. Der er ikke mindst brug for en sammenhængende planlægning af byudvikling ved fortætning for at formindske energiforbruget til opvarmning og transport.

Boligerne og den øvrige bygningsmasse skal energirenoveres, og nybyggeri skal som minimum være energineutralt. Det offentlige skal gå foran ved at energirenovere alle sine bygninger. Der skal sikres rådgivning og finansiering, så alle kan være med til omstillingen, gennem støtte til energirenovering af alment boligbyggeri og en energisparefond med rentefrie lån, der betales tilbage over varmeregningen i takt med besparelserne.

Det nuværende afgiftssystem blokerer for kollektiv og folkeligt forankret egenproduktion af energi, og energiafgifterne rammer socialt skævt. Derfor er en gennemgribende reform af afgiftssystemet nødvendig. Klimaafgifter, som stiger år for år, bør pålægges de klimaskadelige energikilder og ledsages af social omfordeling. Energiafgifter kan opkræves direkte hos forbrugeren, med et bundfradrag for et rimeligt normalforbrug og en hårdere beskatning for overforbrug.

4.3. Sammenhængende og demokratisk energiplanlægning

Omstillingen til 100 % vedvarende energi kræver i sig selv betydelige mængder energi, materialer og areal og er afhængig af en sammenhængende, langsigtet planlægning for at opnå den nødvendige reduktion i energiforbruget og en bæredygtig anvendelse af ressourcer. Fremtidens energisystem skal integrere den vedvarende energiproduktion med energilagre, eldreven transport, fjernvarme og varmepumper. Regional udveksling af energi skal medvirke til forsyningsikkerhed og den bedst mulige udnyttelse af energien og minimering af tab ved lagring, og skal ikke som i dag styres ved spekulation i et såkaldt frit elmarked.

Energiforsyningen skal under demokratisk styring og ejerskab, hvis omstillingen skal lykkes i tide og uden sociale omkostninger og spekulation. Derfor skal privatiseringen af forsyningssektoren standses og rulles tilbage, den demokratiske repræsentation skal forbedres, og kollektive ejerformer og folkelig deltagelse i vedvarende energiproduktion skal fremmes.

Planlægning og prioritering af ressourcer skal ske ved en demokratisk styret proces for at sikre en folkeligt forankret omstilling med lokalt ejerskab, ansvar og indflydelse. Prioriteringen af udlægning af arealer til energiproduktion skal ske ved en helhedsvurdering under hensyntagen til naturressourcer, forsyningsikkerhed og nabogener, og i erkendelse af at alle dele af landet vil skulle udlægge betydelige arealer til produktion af vedvarende energi.

4.4. Klimatilpasning

Allerede i dag er det nødvendigt at tage højde for de ændringer i klimaet, som er undervejs. Klimatilpasning skal sikres både ved nybyggeri og renovering og ved etablering af infrastruktur. Byerne skal udvikles, så de kommende klimaforandringer kan håndteres sikkert og effektivt, blandt andet ved at klimatilpasning systematisk indarbejdes i lokal- og kommuneplaner.

Danmark skal yde støtte til klimatilpasning i fattige lande og hjælpe klimaflygtninge i og fra de egne af verden, der bliver ubeboelige.

5. Natur, landbrug og fiskeri

Enhedslisten arbejder for, at tabet af biodiversitet standses senest i 2020. Naturen har for os en værdi i sig selv og skal derfor beskyttes – også når det ikke umiddelbart kan tælles på den økonomiske bundlinje.

Enhedslisten arbejder for et landbrug og fiskeri, der respekterer naturens grænser og bidrager aktivt til løsning af samfundets store udfordringer i forhold til beskyttelse af natur og drikkevand og til at skabe liv, udvikling og fællesskab i landdistrikterne. Derfor arbejder vi også for et opgør med koncentrationen af kapital og monopolerne i landbrug, fiskeri og fødevarerindustri, således at erhvervene i langt højere grad kan komme på fællesskabets hænder.

5.1. Landbruget skal respektere naturens grænser

Hovedparten af landbrugserhvervet har indrettet sig på en måde, der ikke respekterer naturens grænser, og som sætter landbruget i konflikt med en række af samfundets interesser. Dansk fødevarerproduktion har ensidigt fokus på vækst, økonomi og lave omkostninger. I dag er 99 % af landbrugene intensiv storproduktion, som er stærkt skadelig for naturen, klimaet, dyrevelfærden og folkesundheden. Naturen presses voldsomt af de store mængder næringsstoffer og pesticider, og landbruget står for en stor andel af Danmarks samlede drivhusgasudledning på grund af den store animalske produktion, brugen af gødning, importen af foder og den omfattende transport. Dertil kommer, at dyrene i landbrugserhvervet udelukkende betragtes som produktionsenheder, hvilket betyder, at millioner af dyr i Danmark lever under yderst kritisable forhold. Endelig er den

industrielle produktionsform med bl.a. voldsomt forbrug af antibiotika med til at bringe folkesundheden i fare, idet resistente bakterier fremmes.

Enhedslisten arbejder for en langt mere naturlig fødevareproduktion og en bæredygtig madkultur med fokus på kvalitet, omtanke og respekt for dyr og natur. Det er vores mål, at hele Danmarks fødevareproduktion bliver omlagt til økologi inden 2050. Derfor skal det gøres lettere at omlægge til økologisk landbrug. Omlægningen skal fremmes ved at pålægge offentlige institutioner at anvende økologiske produkter, afskaffe moms på økologiske fødevarer, lægge højere afgifter på forurening med bl.a. pesticider og næringsstoffer og fjerne landbrugstilskud – især til det konventionelle landbrug. Samtidig skal der hele tiden stilles skærpede krav til den økologiske produktion i forhold til miljøpåvirkning og dyrevelfærd.

Vi arbejder desuden for, at forbruget og produktionen af animalske produkter reduceres markant, samtidig med at lokalt producerede og forarbejdede plantebaserede fødevarer fremmes.

Landbruget skal også være med til at løfte klimaudfordringen ved at lagre kulstof i jorden gennem mere varieret sædskifte og skovlandbrug. Samtidig skal landbrugsproduktionen gøres mere mangfoldig, således at fødevareforsyningen bliver robust i forhold til klimaforandringer.

Vi arbejder desuden for et forbud mod dyrkning og brug af genmodificerede organismer (GMO) nationalt og internationalt, da GMO-afgrøder kan have sundhedsskadelige konsekvenser og samtidig indebærer en øget brug af sprøjtemidler, som fører til tab af biodiversitet og fremme af pesticidresistent ukrudt.

5.2. Fælles ejerskab og lokal forankring

I dag styres det meste af landbruget af stordriftslandmænd, storinvestorer, monopollignende fødevarekoncerner og kreditinstitutter. Deres interesser bygger på monokulturer, der kun kan opretholdes gennem konstant tilførsel af pesticider, kunstgødning og økonomiske tilskud.

Enhedslisten vil gøre op med kapitalkoncentration og monopoler og i stedet udbrede fælles ejerskab og lokal indflydelse. Vi vil skabe en mosaik af bæredygtige, selvopholdende landbrugssystemer, der fremmer levevilkårene for mindre landbrug. Lokale bæredygtige fødevareproducenter bør placeres i hjertet af fødevareforsyningen.

Vi vil skabe grobund for et demokratisk, lokalt forankret landbrug. For at landbruget kan blive den sociale og økonomiske rygrad i landdistrikterne, er der brug for nye ejerformer og tilskyndelser til, at lokalsamfund går sammen om at investere i og drive landbrug. Lokalt forankrede andelsselskaber, kooperativer og lignende skal have forkøbsret til ledige landbrug, hvis de forpligter sig på økologi og lokal forarbejdning af fødevarerne. Der skal etableres en offentligt ejet jordbrugerfond, der overtager konkursramte landbrug og forpagter dem ud til landmænd, som vil producere økologisk og fremme lokal forarbejdning. Målet er, at al jord skal i samfundets eller i lokale fællesskabers eje.

5.3. Vildere og mere sammenhængende natur

Naturindsatserne i Danmark har typisk blot været et halehæng til landbrugspolitik, fiskeripolitik eller lignende, og konsekvensen er, at arter forsvinder med en bekymrende hast. Først når naturen sættes i centrum, vil vi være i stand til at vende tabet af biodiversitet til fremgang. En af de helt store trusler mod biodiversiteten i det åbne land er, at naturarealerne er små og fragmenterede. Derfor er det afgørende, at større sammenhængende naturarealer udpeges alene med det formål at være natur.

Enhedslisten vil sikre, at der udpeges tilstrækkelig med sammenhængende naturområder, så naturen får plads til at udfolde sin egen dynamik, og så naturen kan være selvforvaltende. Vi vil sikre større naturreservater med fuld offentlig adgang, men med plads til, at naturen kan udfolde sig på naturligere præmisser. Det indbefatter, at flere forskellige planteædere får lov til at være en integreret del af de pågældende naturområder. Derigennem vil vi skabe vildere naturområder i Danmark. Samtidig må der for de enkelte naturtyper laves en plan for at standse tabet af biodiversitet.

5.4. Landmanden som naturforvalter

Gennem økologisk omlægning af landbruget, en langt mindre animalsk produktion og ved at tage den dårligste landbrugsjord ud af drift kan landbrugets arealer reduceres markant. I stedet kan arealerne disponeres til natur og dermed bidrage til, at vi får større sammenhængende naturarealer. Samtidig skal landbruget i langt højere grad blive en medspiller for vores natur og bidrage til at beskytte levesteder for dyr og planter, f.eks. ved afgræsning af enge og overdrev og ved at udlægge dyrkningsfrie zoner på deres arealer. Men for at landmanden i højere grad kan fungere som naturforvalter, må reguleringsmæssige barrierer fjernes, og landmanden må honoreres økonomisk for sin naturindsats.

5.5. Skånsomt fiskeri

Miljøtilstanden i de indre danske farvande er dårlig, og havnaturen i havet omkring Danmark er i stærk tilbagegang. Det skyldes udledning af næringsstoffer fra bl.a. landbruget, stoffer fra industri og husholdninger, råstofindvinding, invasive arter, klimaforandringer samt ikke mindst fiskeriets metoder. Indførelsen af omsættelige kvoter har samlet fiskerettighederne hos færre ejere med større fartøjer, der ofte anvender naturødelæggende fiskeredskaber med stor bifangst.

Enhedslisten vil i stedet udvikle fiskeriet, så det kan sikre beskæftigelse i de kystnære områder, sikre befolkningen en sund og nærende fødekilde og værne om de marine økosystemer. Kvoter skal tildeles baseret på fartøjernes naturskånsomhed og deres bidrag til beskæftigelsen og den lokale økonomi. Brugen af tunge redskaber skal udfases og industrifiskeriet reduceres. I stedet skal der bruges mere skånsomme fangstmetoder, og energiforbruget skal mindskes. Det vil sikre, at flere fiskere kommer i arbejde på flere både med metoder, der på sigt tillader større fangst på baggrund af en stigning i fiskebestandene i forhold til i dag.

Havnaturen skal desuden beskyttes ved at udpege flere og større beskyttede havområder. Inddæmmede havområder, der i dag fungerer som urentabel landbrugsjord, skal gives tilbage til havet, og mulighederne for berigelse af havnaturen, f.eks. via kunstige stenrev, skal indgå som en fast bestanddel af planlægning af alle større anlægsprojekter til havs. Endelig skal yderligere udbygning af havbrug standses, og eksisterende anlæg skal udfases.

6. Transport og byudvikling

Enhedslisten arbejder for et klima- og miljøvenligt transportsystem, hvor personbefordringen primært sker gennem kollektiv transport. Transportmidlerne skal være energieffektive og bruge vedvarende energi. Samtidig må behovet for transport gøres langt mindre end i dag, navnlig i kraft af en bæredygtig byudvikling og en mere lokal produktion.

6.1. Grøn omstilling af transporten

Gennem de sidste mange år har den herskende trafikpolitik gjort det markant billigere at anskaffe og benytte sin egen bil og tilsvarende markant dyrere og vanskeligere at benytte den kollektive transport. Denne udvikling forringer mobiliteten for familier og borgere med få midler. Samtidig bidrager transporten i stigende grad til Danmarks udledning af CO₂. Bilerne fylder mere og mere i byerne, lægger beslag på ressourcer og forårsager sygdom og dødsfald.

Enhedslisten ønsker at trække udviklingen den modsatte vej. Vi vil i stedet sikre, at mennesker kan få dækket deres transportbehov med størst mulig brug af kollektiv trafik, cyklisme og gang samt med mindst mulig klimabelastning.

Biler skal i fremtiden drives med el eller brint på basis af vedvarende energi, og det bør fremmes via afgiftspolitikken og hurtig udbredelse af ladestationer. Også tung transport og fly kan gøres mere klima- og miljøvenlige. Men med nutidens enorme og stigende transportmængde kan transporten ikke gøres bæredygtig.

Derfor skal der sættes målrettet ind for at reducere de mest klima- og miljøbelastende transportformer såsom biler og fly, samtidig med at befolkningen tilbydes klima- og miljøvenlige alternativer.

Der skal ikke anlægges flere eller bredere motorveje, og enhver udbygning af lufthavnskapaciteten må stoppes. I byerne skal bilernes tumleplads reduceres, bl.a. ved at indføre flere busbaner og cykelstier.

I stedet skal der satses på kollektiv trafik med høj komfort, korte ventetider og hurtigere forbindelser. Den skinnebårne trafik må udbygges kraftigt både regionalt, nationalt og internationalt. Der må sikres en effektiv lokal betjening med letbaner og busser tilpasset de lokale forhold, med flere afgang og bedre koordination. De tyndt befolkede områder bør betjenes af effektiv flextrafik, og på sigt kan selvkørende biler indgå som yderste led i den kollektive trafik.

Samtidig med at der sørges for gode kollektive trafiktilbud, må der gives økonomisk tilskyndelse gennem afgifter på bil- og flytrafikken, mens den kollektive trafik gøres billigere. Det vil også bidrage til en social omfordeling.

På vare- og godsområdet har politiske beslutninger gjort lastbiler og fly alt for billige i forhold til småskibe og tog. I stedet skal godstransporten på vejnettet reduceres kraftigt og flyttes til skib og tog gennem decentrale godsterminaler, gennem udvikling af coastertrafikken mellem landsdelene og internationalt samt gennem afgifter på lastbil- og flytransport. Varetransporten i byerne skal koordineres og styres ud fra miljø- og klimahensyn.

Kollektiv trafik og godsbaner skal være en offentlig serviceydelse og være offentligt ejet og styret med aktiv deltagelse af brugerne og de ansatte. Derigennem kan vi sikre de bedste forhold for klimaet og miljøet, passagererne og de ansatte.

6.2. Mindre transportbehov gennem bæredygtig byudvikling

På 50 år er de danske byers areal tredoblet. Det er udtryk for, at stadig flere mennesker bor i byerne, men også for, at byerne har spredt sig mere og mere. Byspredningen fører til øget transport og øget inddragelse af naturarealer. I stedet vil vi tilstræbe en større grad af fortætning af byerne. Nybyggeri bør frem for alt ske ved at udbygge og restaurere de områder af byerne, der i forvejen har været brugt til boliger, erhverv eller trafik anlæg, således at man undgår unødige indgreb i byernes grønne områder.

For at forkorte transportafstandene og fremme gang og cykling skal boliger, indkøb og fritid integreres i et geografisk afgrænset og attraktivt rum – og så vidt muligt kombineres med arbejdspladser.

Biler fylder meget i byerne – uanset om de kører på el eller benzin, og både når de bruges og ikke bruges. Parkeringsarealet i byerne skal reduceres, især i bymidterne. Dermed frigives arealer, som enten kan bebygges eller blive til grønne områder. Bilkørsel i byområder skal mindskes og farten reduceres i boligkvarterer.

Kommunerne skal have langt mere frirum til at skabe en byudvikling, der begrænser transportbehovene og ikke skaber afhængighed af biler, samt redskaber til at begrænse trafikken, f.eks. mulighed for trængselsring og miljøzoner.

Etablering af store indkøbscentre og kontordomiciler omkring byerne skaber megen biltransport og skal undgås. Indkøbscentres størrelse skal begrænses, så de ikke udkonkurrerer de lokale dagligvarebutikker i boligområderne.

Samtidig gælder det også om at gøre landdistrikterne mere attraktive for at imødegå noget af urbaniseringen.

6.3. Begrænsning af unødvendig varetransport

Stigningen i den internationale transport af varer og halvfabrikata de sidste 50-60 år har bidraget kraftigt til at øge CO₂-udledningerne. Multinationale selskaber har udflyttet produktioner og indført just in time-metoder for at få billigere arbejdskraft og ressourcer. Varer fragtes tusinder af

kilometer, ofte unødvendigt i forhold til dækning af de reelle behov. F.eks. importeres der flaskevand og lokalt tilgængelige afgrøder fra fjerne lande, og varer af præcis samme type sendes frem og tilbage mellem landene.

Derfor må den samlede varetransport reduceres ved at fremme selvforsyning og produktion baseret på at dække lokale behov og ved at favorisere varer med kort transport gennem offentlige indkøb og grønne afgifter på transporten af importerede varer.

7. Råstoffer, produktion og forbrug

Enhedslisten arbejder for en produktion, der ikke belaster miljø og klima under fremstilling, ved brug eller ved bortskaffelse, og for en cirkulær økonomi, der radikalt reducerer ressourceforbruget. De teknologiske muligheder for at reducere ressourceforbruget skal udnyttes fuldt ud, men teknologi er kun en del af løsningen.

7.1. Mindre råstofforbrug og -udvinding

Med den voksende globaliserede produktion intensiveres jagten på Jordens ressourcer. Råstofferne bliver stadig sværere og dyrere at få fat på. For at udvinde vigtige metaller skal der bruges voksende mængder energi, vand og giftige kemikalier. Det fører til uoprettelige skader på natur til lands og til havs, på klima, miljø og lokalbefolkninger.

Den danske økonomi indgår i denne tiltagende rovdrift og beslaglægger betydelige ressourcer og arealer i andre verdensdele. Derfor er det vigtigt at reducere den mængde af råstoffer, der udvindes som følge af dansk produktion og forbrug. De materialer, der bruges i produktionen og byggeriet, skal så vidt muligt være lokale, fornybare eller genanvendte materialer.

Danmark skal, når det overhovedet er muligt, være selvforsynende med råstoffer. Beslutninger om, hvor i Danmark der kan udvindes råstoffer, skal ikke overlades til en privat jordejer eller virksomhed, men tages af samfundet, med hensyntagen til følgerne for natur og lokalsamfund.

7.2. Cirkulær økonomi

Der skal gennemføres en systematisk overgang til den cirkulære økonomis principper, således at affaldsprodukter fra husholdninger, industri, byggeri m.v. begrænses og hurtigt omdannes til ressourcer. Den kommunale affaldssortering og -behandling skal videreudvikles, sådan at stadig flere affaldsfraktioner indgår i et ressourcekredsløb og ikke forbrændes. Forbrændingsanlæggene skal afvikles gennem en politisk styret proces.

Biologiske ressourcer skal recirkuleres lokalt eller med den bedst mulige udnyttelse af ressourcerne. Biprodukter kan anvendes til produktion af nye biobaserede varer. Organisk affald fra produktion, husholdninger og spildevand skal cirkuleres tilbage til jorden som kompost og gødning. Det kræver, at produktion af plantebaserede og animalske produkter er økologisk.

Produkter, bygninger m.m. skal designes til genanvendelse, dvs. til at kunne skilles ad i rene fraktioner af råmaterialer. Producenterne skal have et direkte ansvar for at tage sig af de brugte ting og gøre bedst mulig brug af materialerne. Forhandlerne skal have til opgave at indsamle forskellige typer brugte produkter og materialer, i nogle tilfælde mod pant.

Der er dog grænser for, hvor tæt man kan lukke materialekredsløbene. Det er ofte vanskeligt eller umuligt at genvinde materialer fra industriprodukter på grund af forringelse, spredning og komplekse sammensætninger. Genanvendelse kræver desuden i sig selv energi og materialer: til indsamling, transport, adskillelse, nedbrydning og forarbejdning. Når det gælder de "biologiske næringsstoffer", er der grænser for, hvor meget industrien kan bruge, før det går ud over biodiversiteten, jordbundskvaliteten og madproduktionen.

For at omstille til en bæredygtig kredsløbsøkonomi må vi derfor også frigøre os fra kravet om økonomisk vækst og begrænse mængden af produkter.

7.3. Holdbarhed, reparation og genbrug

Der må gøres op med den planlagte forældelse, der præger den kapitalistiske produktion. Produkter, som egner sig til længere tids brug, skal bruges meget længere og klogere end i dag. Derfor skal der gennem produkt- og komponentstandarder stilles krav til producenterne om, at tingene og bygningerne designes og fremstilles til at kunne holde længe, til at kunne skilles ad, repareres og opgraderes, til at være kompatible osv.

Det skal være forbudt at forkorte et produkts levetid for at øge udskiftningsfrekvensen. Garantiperioden for varige forbrugsgoder skal flerdobles, og reservedele skal stilles til rådighed i hele produktets levetid. Reparation skal også fremmes gennem afgiftslettelser og reparationsværksteder i offentligt og kooperativt regi.

7.4. Deleøkonomi

For en del forbrugsgoder er det et ressourcospild, at den enkelte borger eller husstand har hver sit eksemplar. Det vigtige er jo, at man har adgang til de ting, man skal bruge, når man skal bruge dem. Gennem deleordninger og kollektivt ejerskab er det desuden muligt at bruge langtidsholdbare kvalitetsprodukter, som den enkelte ville have dårligere råd til. Deleordningerne kan bl.a. være offentlige biblioteker for værktøj, legetøj, tøj og symaskiner, værktøjskældre og dele/bytterum i boligforeningen, delebilsordninger m.m.

7.5. Produkter, vi kan undvære

Den største ressourcebesparelse opnås ved den produktion og det forbrug, som man undlader. I dag fremstilles der kolossale mængder af produkter, som er miljø- og sundhedsskadelige, unyttige eller overflødige. Det gælder om at begrænse produktionen af unyttige, overflødige produkter og erstatte miljø- og ressourcebelastende produkter med miljøvenlige og ressourcesparomme produkter. Dermed kan vi øge produkternes nytte, samtidig med at den samlede produktion reduceres.

Produktion og forbrug af uønskede, miljøskadelige stoffer skal væk. Stoffer, der er kræftfremkaldende, hormonforstyrrende eller på anden måde giftige, alene eller i kombination, skal forbydes. Nye stoffer og metoder, f.eks. nanoteknologiske og bioteknologiske metoder, skal ikke tages i anvendelse, før følgevirkningerne er blevet undersøgt og vurderet i offentligt regi.

Plastik, som regel baseret på olie, anvendes til stort set alt, herunder til engangsprodukter. Ved slid på plastprodukter belastes naturen med mikroplast, der kan optages i fødekæden og potentielt skade mennesker og dyr. Derfor bør brug af plast begrænses til anvendelser i lukkede ressourcekredsløb, og der skal stilles krav om begrænsninger i udledning af mikroplast, krav om genanvendelse af al plast og udvikling af bionedbrydelige plasttyper.

Danmark skal ikke eksportere affald eller skadelige stoffer, men derimod bidrage med teknologisk bistand til bæredygtig produktion i udviklingslande.

8. Fra program til handling

Det haster med at gennemføre en virkelig grøn omstilling, som vi har skitseret her i programmet. Det kan se svært ud, i betragtning af at vi er oppe imod årtiers politik ført af danske regeringer og EU, og ikke mindst de magtfulde økonomiske interesser, der ligger bag dem.

Men styrkeforholdene er ikke naturgivne. De kan ændres nedefra gennem aktiviteter og organiseringer, der giver folk erfaringer med at organisere, træffe beslutninger og skabe forandring. Og mange mennesker engagerer sig i disse år for at forsvare klimaet, miljøet og naturen. Engagementet tager mange former, lige fra demonstrationer i ind- og udland til selvorganiserende fællesskaber inden for:

- Energi: vindmølle- og solcellelav og lokale håndværkernetværk
- Fødevarer: fødevarerefællesskaber, kunde/bonde-fællesskaber, lokale markeder, brugerdrevne butikker, frøbytnenetwork, fælleshaver, kogræsserlav og hønseklubber
- Produktion: kooperativer og medarbejderejede virksomheder
- Genbrug m.m.: reparationscafeer, fælleskompostanlæg, bytteboder og deleordninger
- Bolig og hverdag: bofællesskaber, fælleshuse, fællesrum, fælleskøkkener, fællesvaskerier og madklubber
- Penge: bytteringe, timebanker og lokal valuta.

Enhedslisten arbejder for at opbygge og styrke folkelige bevægelser og organiseringer på klima- og miljøspørgsmålene og for at forene grønne og sociale bevægelser omkring aktioner og politiske perspektiver. Der er ikke mindst brug for en alliance mellem fagbevægelsen og klimabevægelsen, som kan tage kampen op for klimaretfærdighed og klimajob. Der er brug for alle rød-grønne fællesskaber.

Samtidig arbejder Enhedslisten parlamentarisk på alle niveauer for at opnå konkrete resultater og understøtte de folkelige bevægelser og fællesskaber.

Ændrede værdier og en ny opfattelse af, hvad rigdom er, opstår, når folk går sammen og gør konkrete erfaringer. Der er brug for såvel politiske tiltag som lokale eksperimenter, nye former for demokratisk deltagelse, alternative økonomiske modeller og andre måder at leve på.

I dette program beskriver vi en række sigtelinjer, krav og metoder, som kan bruges til at udvikle og understøtte folkelige bevægelser og omstillingsinitiativer. Samtidig forklarer vi, hvorfor en virkelig grøn omstilling kræver et sammenhængende rødt og grønt alternativ. Det alternativ vil Enhedslisten udvikle og vinde et flertal i befolkningen for. Det kan du være med til som aktiv i Enhedslisten.